

ven i en kort periode, stå til ansvar for sine indkøb, og så skal man afløses af andre.

Jeg foreslog, at man for Statens Museum for Kunst kan danne et panel af rådgivere, som kan sikre, at der bliver et bredere vurderingsgrundlag for de indkøb, der bliver foretaget. Jeg ville være meget utryk, hvis de reelle kunstkøbsvalg skulle foretages i det danske Folketing.

Jeg forstår ikke det spørgsmål, jeg fik om, hvad det har kostet de danske skatteydere. Det har præcis kostet de midler, som man har sat af til kunstkøb på finansloven og i andre sammenhænge. Der bliver ikke brugt flere midler til kunstkøb, end der er lovligt bevilget af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det var dog en besynderlig udtalelse: Der er ikke brugt flere penge, end der er sat af på finansloven. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Til de midler, vi sætter af på finansloven, har staten, kommunerne og amterne på en lang række områder, selv om man har sat nogle midler af, samtidig lavet nogle håndfaste regler for, hvordan de penge kan anvendes, således at befolkningen, som har valgt os, på intet tidspunkt kan kritisere os for vores dispositioner.

Så nævnte fru Ester Larsen også noget om principperne. Jamen det er jo principperne i alt det her, der er forkert. Der er fastlagt nogle principper, siger fru Ester Larsen. Det er vi enige om. Men når de principper er sådan, at man kan lave det cirkus – hvis jeg må bruge det udtryk – som er blevet afsløret her på det seneste, så synes jeg, at Venstre, der står for at vogte nogle ting her i samfundet, burde være meget, meget mere oppe på dupperne.

Jeg kan mærke, at man tilsyneladende er venlig over for os, men man har på en eller anden måde alligevel slået armene omkring Socialdemokratiet og de øvrige partier og er faktisk på en eller anden måde infiltreret, synes jeg. Sådan virker det i hvert fald på mig.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det lader jo til, at hr. Nødgaard og jeg er de eneste her i Folketinget, som virkelig vil tage de ting op, som fru Ester Larsen har sagt, men det gør vi også gerne.

For nu at komme til det konkrete vil jeg spørge: Påvirker det slet ikke fru Ester Larsen, at en museumschef i strid med loven sælger ud af

museets inventar og oven i købet tilsyneladende har givet dronning Margrethe en 60-års-fødselsdagsgave, og hun fylder først 60 år den 16. april, men det er altså et af de salg, som man har foretaget, eller foræringer, eller hvad man skal kalde det.

Men hvis en museumschef handler i strid med loven, er det så ikke vores ansvar herinde? Det vil jeg da tro det er. De, der har været inde i systemet, i ministeriet og alle vegne, kender da den cirkel, og det er jo foregået i årevis. Hvor mange lukkede øjne har det været i vores system herinde og i de systemer, som vi selv har sat til at varetage millionerne? Det var dér, jeg ville hen.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til fru Ester Larsen, for fru Ester Larsen omtalte kulturen i Århus og den skulptur, som skulle opstilles i Århus, og som der blev sagt nej til. Her rejste der sig en bred folkelig debat mod en finkulturel indstilling.

Jeg kunne godt tænke mig til at spørge fru Ester Larsen, om fru Ester Larsen ikke mener, at det er en god idé, at folket også inddrages, når der på byens torv skal opstilles en skulptur, som befolkningen skal kigge på i rigtig mange år.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Sagen fra Århus var uheldig. Det var en usmidig administration. Den har ført til en ændring af bekendtgørelsen, sådan at modtager også inddrages. Det skete i samspil mellem den tidligere minister og mig.

Med hensyn til Dansk Folkepartis nidkærhed må jeg jo sige, at den er stor, når man fra Folketingets talerstol beskæftiger sig med en trykfejl, hvor der skrives 60 år i stedet for 50 år.

Med hensyn til den konkrete sag om, at Statens Museum for Kunst har solgt ud af værker, har jeg rejst den over for ministeren og bedt om at få den undersøgt, for det er faktisk den måde, man arbejder på som parlament: at man beder om at få belyst de sager, som der er rejst kritik af. Det vil jeg til enhver tid gøre.

Når jeg siger, at der er brugt præcis de penge, som der var afsat til kunstindkøb, så var det et forsøg på at svare fru Aase D. Madsen, som spørger: Hvad har det kostet? Og de indkøb, der er foretaget, har præcis kostet de penge.